

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Благоевград, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Владимир Ат. Пензов

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова
в присъствието на прокурора Е. Г. К.
като разгледа докладваното от Владимир Ат. Пензов Административно
наказателно дело № 20231210201491 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.72 ал.4 от ЗМВР във връзка с чл.22 и
чл.23 от ЗАНН във връзка с чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М. П., с ЛНЧ **, гражданин на Р* И*, с адрес
в Република България: Благоевград, бул.“С***“ № **, ет.**, ап.**, подадена
чрез адв. А. В. от АК - Благоевград, с която оспорва Заповед за задържане на
лице рег. № ***г., издадена от Е. Н. М. – мл. инспектор при 02 РУ –
Благоевград, с която жалбоподателят е задържан за срок от 24 часа на
основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР във връзка с ДП № ***г. по описа на 02 РУ
- Благоевград.

С жалбата се твърди, че атакуваната Заповед е незаконосъобразна,
необоснована и издадена в нарушение на процесуалните правила. Сочи се, че
заповедта не отговаря на целите на чл.22 от ЗАНН, а именно да се попречи на
лицето, за което има данни, че е извършило престъпление, да извърши
престъпление или да се укрие и спрямо него да бъде реализирана наказателна
отговорност. Развива съображения за нарушение на принципа за
съразмерност по смисъла на чл.6 ал.2 от АПК при задържането на лицето,
като не е оправдано прилагането на такава принудителна административна
мярка с оглед необходимостта по чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР. Твърди се, че при
задържането на лицето са нарушени правата му по чл.5 от ЕКЗПЧ, като не са
му разяснени обвиненията за които се задържа на разбираем за него език, а
именно италиански език. Искане се от съда да постанови решение, с което да

отмени изцяло като незаконосъобразна обжалваната Заповед за задържане на лице рег. №***г., издадена от Е. Н. М. – мл. инспектор при 02 РУ – Благоевград, с която М. П. е задържан за срок от 24 часа на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР във връзка с ДП № ***г. по описа на 02 РУ - Благоевград.

В съдебно заседание жалбоподателят М. П., редовно призован, не се явява лично и се представлява от адв. А. В., който поддържа депозираната жалба по изложените в нея доводи, ангажира доказателства по делото в подкрепа на тезата си и излага становище по същество, като моли съдът да отмени оспорената заповед, като незаконосъобразна.

Ответникът Е. Н. М. – мл. инспектор при 02 РУ – Благоевград, редовно призован се явява лично. Оспорва жалбата и поддържа законосъобразност на издадената заповед за задържане.

Заинтересованите страни 02 РУ при ОДМВР – Благоевград и ОДМВР - Благоевград, надлежно уведомени, не ангажират представител по делото, не ангажират доказателства и не излагат становище по същество на делото.

Районна прокуратура - Благоевград надлежно призована, не ангажира представител по делото и становище по жалбата.

Районният съд, в пределите на своите правомощия за съдебен контрол по законността на атакуваният административен акт и като отчете приложимото право и практиката на съдилищата, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице с право да обжалва атакуваната Заповед за задържане на лице по чл.72, ал.1 т.1 от ЗМВР и в срока по чл.149 на АПК. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

От събраните и анализирани в хода на делото доказателства се установи от фактическа страна следното:

Досъдебно производство № *г. по описа на 01 РУ – Благоевград е образувано на 22.09.2023г. по оплаквания на И*К*, че на 19 и 20.09.2023г. била изнудвана от М* П., италиански гражданин, да му даде сумата от 50 000 евро, като работното обвинение било за престъпление по чл.213а от НК. В тази връзка, на 22.09.2023г. при започване на работната смяна, полицейските патрул в група „Патрулно-постова дейност“ при 02 РУ – Благоевград, в състав свидетелите Е. М. и Д. Т. били инструктирани, че при установяване на въпросното лице – италианския гражданин М. П*, същият да бъде задържан във връзка с воденото досъдебно производство. По-късно през деня около 21.00 часа, смяната установили въпросното лице на бензиностанция „К*“ на бул.“В***“ в Благоевград, като предвид това, че е чужд гражданин му били поставени помощни средство – белезници и с патрулният автомобил бил отведен в сградата на 02 РУ – Благоевград, където помощните средства били свалени. Тъй като полицаите не могли да се разберат с М. П., който не владеел български език и поради езикова бариера, на място бил извикан и пристигнал преводач, а след това дошъл и адв. А. В.. Полицай Е. М. в

присъствието на преводача и адвоката, съставил Заповед за задържане на лице рег. №**г., издадена от Е. Н. М. – мл. инспектор при 02 РУ – Благоевград, с която М. П. бил задържан за срок от 24 часа на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР във връзка с ДП № **г. по описа на 02 РУ – Благоевград, считано от 22.09.2023г. от 21.20 часа. След задържане на жалбоподателя М. П., същият бил разпитан от дежурния по районно управление и му били снети обяснения, след което бил освободен в 23.00 часа. При задържане на лицето му бил извършен личен обиск, за което се съставил Протокол за личен обиск на лице от 22.09.2023г. и попълнена Декларация за правата на задържано лице. По повод задържането на лицето М. П., полицаи Д. Т. съставил и Докладна записка от 22.09.2023г.

В издадената Заповед за задържане на лице рег. №**г. за срок от 24 часа по ЗМВР, издателя Е. Н. М. – мл. инспектор при 02 РУ – Благоевград отразил, че същата се издава на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР във връзка с ДП № **г. по описа на 02 РУ – Благоевград, като се задържа лицето М. П* с ЛНЧ** с адрес в Благоевград, бул.“С****“ № *, ет* ап.* считано от 22.09.2023г. от 21.00 часа. В същата заповед, на стр.2 е отразено също, че задържаното лице М. П* е освободено в 23.00 часа на 22.09.2023г. отразено е също, че задържаното лице М. П. е получил екземпляр от заповедта за задържане за срок от 24 часа лично с разписка, срещу подпис.

Видно от Протокол за личен обиск на лице от 22.09.2023г. е, че на същата дата в 21.20 часа на задържаното лице М. П. е извършен на основание чл.80 от ЗМВР в присъствието на свидетел Д. Б. Т., личен обиск при който не са намерени вещи, като копие от протокола е връчен на лицето.

По делото е представена Декларация за правата на задържаното лице от 22.09.2023г., попълнена лично от задържаният М. Пасаби, в която е отразено, че същата е предоставена от Е. Н. М. – мл. инспектор при 02 РУ – Благоевград, в присъствието на свидетел Д. Б. Т., попълнена е с помощта на преводач – В* К* П* и в присъствието на адв. А. А. В..

От представената Докладна записка от 22.09.2023г., изготвена по случая от полицаи Д. Б. Т. е видно, че описание на действията по случая с установяване и задържане на лицето М. П. е описан и докладван на Началника на 02 РУ – Благоевград.

Представените Постановление за прекратяване на наказателно производство от 09.11.2023г. на Районна прокуратура - Благоевград, Уведомление за образуване на ДП № **г. на 02 РУ – Благоевград, Протокол за разпит на И* Б* К* от 22.09.2023г. и Протокол за разпит на М* П. от 22.09.2023г. установяват, че ДП № **г. по описа на 02 РУ – Благоевград е образувано по повод получено от И* Б*К* съобщение за извършено престъпление по чл.213а ал.11 от НК, като в хода на досъдебното производство са разпитани И* Б* К* и М* П. и наказателното производство по досъдебното производство № **г. по описа на 02 РУ – Благоевград е прекратено на основание чл.24 ал.1 т.1 от НК – поради липса на достатъчно

данни за извършено престъпление.

От представено писмо рег. № ** от 29.12.2023г. на ОДМВР – Благоевград е видно, че М. П* не е задържан от служители от ОДМВР – Благоевград и по отношение на същия няма регистрирани противообществени прояви.

От представените писма от РУ – П*, 01 РУ – Б*, РУ – Р*Г и РУ – Г* се установява, че в тези полицейски управления лицето М. П. не е задържан в периода от 2018г. до 2023г.

От писмо на 02 РУ – Благоевград се установява, че в същото полицейско управление лицето М. П. е бил задържан по ЗМВР за срок от 24 часа с издадената Заповед за задържане на лице рег. № ***Г.

Съдът кредитира изцяло изложеното от издателя на обжалваната заповед Е. Н. М., доколкото неговите показания се подкрепят изцяло от приложените по делото писмени и събрани гласни доказателства.

По делото са разпитани в качеството на свидетели Д. Б. Т., които с показанията си установяват и подкрепят възприетата по-горе фактическа обстановка. Съдът кредитира изцяло показанията на този свидетел, доколкото същите са еднопосочни, логични, взаимно подкрепящи се с останалите гласни доказателства и се потвърждават и от приетите по делото писмени доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице – адресат на заповедта, в регламентирания с чл.149 ал.1 от АПК срок, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт и пред надлежния съд, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, по следните съображения:

Атакуваната пред Районен съд - Благоевград заповед за задържане представлява принудителна административна мярка, като по силата на чл.72 ал.4 от ЗМВР нейната законосъобразност подлежи на съдебен контрол. Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, като на това основание проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща компетентността на издалия го орган и преценка за спазването на изискуемата от закона форма, материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Според разпоредбата на чл.72 ал.1 от ЗМВР полицейските органи могат да задържат лица в изчерпателно посочените общо седем хипотези. Заповедта за задържане, предмет на настоящия съдебен контрол е издадена от компетентен орган, доколкото към датата на издаването ѝ ответникът е заемал длъжността мл. инспектор при 02 РУ –

Благоевград на ОДМВР – Благоевград и като действащ служител на 02 РУ - Благоевград е и полицейски орган по смисъла на чл.57 ал.1 от ЗМВР.

Обжалваната заповед за задържане е издадена и в предвидената с чл.74 ал.1 от ЗМВР писмена форма, като съдържа регламентираните с ал.2 реквизити и тези по чл.11 на Инструкция № ***г. за оборудване на помещенията за настаняване на задържани лица в структурите на МВР и реда в тях, издадена от министъра на вътрешните работи, обн. ДВ бр.78/02.10.2209г. Посочени са името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал заповедта, данни, индивидуализиращи задържаното лице, датата и часът на задържането, като е вписано и правото да обжалва законността на задържането. В заповедта е посочено и правното основание за постановяването ѝ, а именно: чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, както и фактическите основания за задържането – лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Фактическите основания за задържането в заповедта се допълват в съпътстващата заповедта за задържане докладни записки, приложена към административната преписка, в които фактическите обстоятелства, дали основание за задържането са подробно описани. Тази възможност е изрично предвидена с Тълкувателно решение № *** г. на ОСГК на Върховния съд, съгласно което неизлагането на мотиви в самия административен акт не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, ако фактическите основания и конкретните съображения за издаването му се съдържат в документ, предхождащ издаването на акта или в последващ такъв. Същото становище се застъпва и от съставите на ВАС - Решение № 3644 от 30.03.2016 г. на ВАС по адм. д. № 3062/2015 г., V о, Решение № 9423 от 2.08.2016 г. на ВАС по адм. д. № 3456/2015 г., V о, Решение № 1027 от 24.01.2019 г. на ВАС по адм. д. № 5928/2017 г., V о, Решение № 2463 от 20.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 5227/2018 г., V о. Решение № 16507 от 4.12.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7097/2019 г., VIII о, както и Решение № 7486 от 22.06.2016 г. на ВАС по адм. д. № 7331/2015 г., V о., в което изрично е посочено, че допълнителното излагане на мотивите позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него. Ето защо съдът приема, че отразеното в заповедта за задържане фактическо описание, ведно с фактическите обстоятелства, отразени в приложените докладни записки по случая формират всички елементи на посочената в чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР хипотеза, при която полицейските органи имат право да задържат лица. Релевантните за фактическото основание признаци са описани по ясен и конкретен начин, така че да осигурят на задържаното лице възможността да узнае основанието за задържането си.

Съгласно разпоредбата на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Следователно, законодателят е предоставил на полицейските органи правомощието за издаване на заповед, като процесната за задържане на лице при наличието на посочените от законодателя предпоставки за това, като тази

преценка на полицията е в условията на така нар. “оперативна самостоятелност“. Последното означава, че полицейските органи не са длъжни да изследват и издирват категорични доказателства за това, че задържаното лице виновно е извършило от обективна страна конкретно престъпление, а е достатъчно само към датата на задържането, да са събрани достатъчно данни за да се направи разумен и обоснован извод за съпричастност и вероятно участие на задържаното лице в извършването на конкретно разследвано престъпление, като според практиката на съдилищата, дори не е необходимо спрямо задържаният да е повдигнато обвинение за извършването на такова престъпление по смисъла на НПК. В тази насока е решение № ** от 25.03.2015г. на ВАС по адм.д. № 7990/2014г. на ВАС, V-то отделение, Решение №8258/06.07.2015г. по адм.д. № 14188/2014г. на ВАС, V-то отделение и решение на АС-Бургас с №1739 от 12.10.2018г. по адм. д. № 1803 от 2018г. Този законодателен подход не се счита и за нарушение на основните права на гражданите по ЕКЗПЧОС, защото при прилагането на принудителната административна мярка за 24-часово задържане на едно лице по ЗМВР с нарочна заповед, според Съда по правата на човека, е достатъчно националният съд да изследва въпроса, дали е налице „обосновано подозрение“ в извършването на конкретно престъпление, от страна на задържаното лице, като конкретността на престъплението включва, „посочването в заповедта на достатъчно информация /факти/, която би задоволрила и обективен наблюдател, че въпросното лице може да е извършител на специфично престъпление. В тази насока е решение на ЕСПЧ по делото П* и П* срещу България от 24.06.2014г., както и решението на същият съд по делото „Д** и други срещу България“ по жалба с № ***, постановено към 31.03.2016г.

В конкретният случай, при издаването на обжалваната Заповед за задържане на лице на 22.09.2023г. в 21.00 часа, полицейският орган - издател на този акт се доказва по категоричен начин, че е имал достатъчно данни и /събрана информация и документи по служба/, за да може в рамките на оперативната си самостоятелност, да направи обоснованият и разумен извод за вероятна и възможна съпричастност и участие на жалбоподателя М. П. в извършването на конкретно престъпление с правна квалификация по чл.213а ал.1 от НК, доколкото именно за такова престъпление е образувано ДП № ***г. по описа на 02 РУ - Благоевград. В тази връзка се доказва по несъмнен и категоричен начин, че при това задържане на жалбоподателя М. П. е извършен личен обиск на 22.09.2023г., материализиран в нарочен Протокол за личен обиск на лице от същата дата, при който личен обиск не е констатирано държане на вещи у жалбоподателя. Самият издател на обжалваната заповед – полицейския служител Е. Н. М. заяви в съдебно заседание, че е издал заповедта изцяло въз основа на представени му данни за процесното досъдебно производство при инструктажа преди започване на работа, като това е било единственият способ и начин да се провери дали това лице е съпричастно към извършването на престъпление по чл.213а ал.1 от НК по

образуваното наказателно производство, а колегата му Д. Б. Т. е категоричен, че са възприел задържаното лице на бензиностанция „К****“ в Благоевград, за което е имало налична информация за съпричастност към извършено престъпление по чл.213а ал.1 от НК и необходимост от задържане на лицето с оглед проверка на тези данни. Същият е категоричен, че след задържането на жалбоподателя, на същият е осигурен превозач, връчена му е заповедта за задържане, впоследствие и с участието на адвокат и предаден за провеждане на разпити на разследващия полицаи по досъдебното производство. Ето защо и предвид изложеното съдът приема, че именно задържането на М. П. е била единствената възможност в конкретната ситуация, на същата да бъде разпитан по образуваното досъдебно производство и да бъде проверена и установена неговата вероятна съпричастност по установени в закона правила и условия, към авторството на престъплението по чл.213а ал.1 от НК. Последното дори е и в пряка причинно следствена връзка с обстоятелството, че по така събраните данни по това досъдебно производство, Районна прокуратура – Благоевград вследствие на изясняване на случая е прекратила така образуваното наказателно производство. При тези установени факти въз основа на представени по делото годни и кореспондиращи по между си гласни и писмени доказателства, съдът намери, че към момента на издаване на обжалваната заповед за задържане на лице, а именно в 21.00 часа на 22.09.2023г., издателят на заповедта полицаи Е. Н. М. е разполагал с достатъчно данни по чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, съгласно и в смисъла на утвърдената съдебна практика и практиката на ЕСПЧОС, за вероятна съпричастност на М. П. към авторството на престъпление по чл.213а ал.1 от НК, за което е било образувано и досъдебно производство, като правилно и законосъобразно същият е издал обжалваният акт, а това обуславя материалната законосъобразност на атакуваната заповед, като съобразена с нормата на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР.

Съдът приема, че приложената принудителна административна мярка в разгледаният казус е била в съответствие с целта на закона, тъй като е предвидена именно за да се обезпечи възможност на разследващите органи, да разкрият извършването и извършителят на конкретно престъпление, което според законодателя е приоритетно в хипотезата на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, пред правото на свободно придвижване на задържаното лице, когато за последното са събрани данни за да се създаде обосновано подозрение, че е съпричастно или участва в извършването на конкретно разследвано престъпление. В този смисъл и процесното 24-часово задържане на жалбоподателя М. П. с начален час 21.00 часа на 22.09.2023г. до 23.00 часа на същата дата, при възприетото по-горе наличие на достатъчно данни за вероятна съпричастност на задържаното лице към авторството с престъпление по чл.213а ал.1 от НК, представляващо и единствената законосъобразно възможност за проверка на тези данни чрез задържане на лицето и извършване на личен обиск, съответства на целта на закона за приложението на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, като в този смисъл и обуславя законосъобразността

на обжалваната заповед, гарантираща и съразмерността на това задържане в разгледаният казус.

По изложените съображения, настоящият състав на Районен съд - Благоевград намира, че обжалваната заповед за задържане на лице е материално законосъобразна, при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и същата съответства на целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. П., с ЛНЧ *, гражданин на Р* И*, с адрес в Р* Б*: Благоевград, бул.“С****“ №*, ет*, ап.*, подадена чрез адв. А. В. от АК - Благоевград, против Заповед за задържане на лице рег. № ***г., издадена от Е. Н. М. – мл. инспектор при 02 РУ – Благоевград, с която е задържан за срок от 24 часа на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР във връзка с ДП № ***г. по описа на 02 РУ – Благоевград, образувано за престъпление по чл.213а ал.1 от НК.

Решението подлежи на обжалване по пред Административен съд – Благоевград, в 14-дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____